

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej, v právnej veci žalobcu **P.**, nar. X., bytom D., zastúpeného **JUDr. Vladimírom Fraňom**, advokátom so sídlom Haškova 18, Nové Mesto nad Váhom, proti žalovanému **Ministerstvu obrany Slovenskej republiky, Generálny štáb Ozbroyených síl Slovenskej republiky**, so sídlom Kutuzovova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ŠbPO-76-47/2010 z 28. júna 2010, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 10. júna 2011, č. k. 4S/266/2010-95, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S/266/2010-95 z 10. júna 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č. ŠbPO-76-47/2010 zo dňa 28. júna 2010, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie - Personálny rozkaz č. 2281 zo dňa 01. apríla 2010, o prepustení žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa § 70 ods. 1 písm. j/ zákona č. 346/2005 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov Ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 346/2005 Z. z.“ alebo „zákon o štátnej službe“) dňom 30. júna 2010 z dôvodu uplynutia žalobcovej doby výsluhy v hodnosti a nezariadenia do programového udržiavania.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že prvostupňový správny orgán, ako aj žalovaný v konaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa § 70 ods. 1 písm. j/ zákona č. 346/2005 Z. z. postupovali v súlade s ustanoveniami zákona, ktoré cituje na strane 5 až 9 svojho rozhodnutia.

Uviedol, že z obsahu spisu bolo preukázané, že žalobcovi bol Personálny rozkaz č. 2281 účinne doručený do vlastných rúk prostredníctvom poverených profesionálnych vojakov dňa 06. apríla 2010, pričom tento doručovanú písomnosť prijal avšak jej prevzatie odmietol podpísať. Doručenie bolo preukázané záznamom vyhotoveným doručujúcimi osobami. Napadnuté druhostupňové rozhodnutie žalovaného zo dňa 28. júna 2010 bolo žalobcovi doručené dňa 07. júla 2010. S poukazom na § 49 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov sú uvedené lehoty na vydanie rozhodnutia podľa krajského súdu len lehotami poriadkovými, ich nedodržanie nemá vplyv na právnu pozíciu účastníkov konania a namietanie nedodržania poriadkových lehôt teda netvorí dôvod na zrušenie takéhoto rozhodnutia.

Záverom svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že z dôvodu, že odvolaním žalobcu bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 70 ods. 1 písm. j/ zákona č. 346/2005 Z. z., nenastal predpoklad odkladu jeho vykonateľnosti podľa uvedeného ustanovenia, a teda žalobca už po prevzatí Personálneho rozkazu č. 2281, t. j. najneskôr dňom 06. apríla 2010 musel predpokladať a mať vedomosť o svojom postavení profesionálneho vojaka po termíne 30. júna 2010 aj napriek okolnosti, že druhostupňové rozhodnutie prevzal až 07. júla 2010.

O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi ich náhradu

nepriznal.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, domáhajúc sa toho, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok krajského v Bratislave a vec mu vrátil na nové konanie.

Dôvodil tým, že krajský súd na základe nesprávneho porozumenia skutkového stavu veci vydal nezákonný rozsudok.

Žalobca sa nestotožnil s názorom krajského súdu, že pre ukončenie služobného pomeru profesionálneho vojaka v dočasnej službe, respektíve v čase do uplynutia doby výsluhy v hodnosti a nezariadenia do programu udržiavania, je rozhodujúce uplynutie času a nie vydanie rozhodnutia.

Podľa žalobcu služobný pomer profesionálneho vojaka v dočasnej službe, respektíve v službe do uplynutia doby výsluhy hodnosti nekončí priamo zo zákona uplynutím tejto doby, ale pre jeho ukončenie je potrebné aj vydanie rozhodnutia. Toto rozhodnutie, v danom prípade personálny rozkaz, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia žalovaného nemôže mať iba deklaratórne účinky, ale nevyhnutne musí mať účinky konštitutívne. Rozhodnutia žalovaného nemôže mať iba deklaratórne účinky, ale nevyhnutne musí mať účinky konštitutívne. Preto je podľa názoru žalobcu v danej veci podstatnou a významnou tá skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie žalovaného nebolo vydané do dňa skončenia, resp. predpokladaného a plánovaného skončenia služobného pomeru žalobcu uplynutím doby výsluhy rokov, teda do 30. júna 2010, ale až 07. júla 2010.

Ďalej uviedol, že pri vydávaní napadnutého rozhodnutia žalovaného nebola dodržaná lehota v odvolacom správnom konaní, konanom žalovaným, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, a to ani predĺžená 60 dňová lehota, a že do dňa predpokladaného skončenia služobného pomeru, nebolo rozhodnutie o jeho skončení, teda napadnuté rozhodnutie žalovaného ani len vydané a jemu predchádzajúci personálny rozkaz právoplatný. Žalobca sa nestotožnil ani s rozhodnutím krajského súdu, že lehoty na vydanie rozhodnutia správnym orgánom, sú iba poriadkovými lehotami, a že ich nedodržanie nemá vplyv na právny pozíciu účastníkov konania. Žalobca bol toho názoru, že bez ohľadu na prípadný odkladný účinok, resp. vylúčenie tohto odkladného účinku priamo zo zákona, pre posudzovanie právnej pozície účastníkov, je rozhodujúce právoplatné rozhodnutie. Prípadný odkladný účinok, podľa názoru žalobcu súvisí iba s vykonateľnosťou rozhodnutia. V uvedenom prípade by to znamenalo, že v prípade, pokiaľ by žalovaný vyhovel v plnom rozsahu odvolaniu proti predchádzajúcemu personálnemu rozkazu služobný pomer žalobcu, ako profesionálneho vojaka, by trval

nepretržite naďalej, a iba za obdobie od 30. júna 2010 do vydania tohto prípadného rozhodnutia žalovaného by nebol personálne sankcionovaný za nevykonávanie služby, a táto doba by sa pokladala za riadny výkon služby profesionálneho vojaka.

Podľa názoru žalobcu nie je možné túto situáciu vykladať opačne, teda tak, že už samotná absencia vykonateľnosti neprávoplatného rozhodnutia správneho orgánu znamená skončenie jeho služobného pomeru. Toto nie je podľa jeho názoru prípustné, pretože právne účinky je možné spájať až s právoplatným rozhodnutím.

Žalobca sa taktiež nestotožnil s tým, ako vyhodnotil krajský súd doručovanie samotného personálneho rozkazu č. 2281 žalovaným. V odôvodnení napadnutého rozsudku je uvedené, že podľa názoru súdu bol tento personálny rozkaz doručený do vlastných rúk žalobcu prostredníctvom poverených profesionálnych vojakov dňa 06. apríla 2010, pričom žalobca doručovanú písomnosť prijal, ale jej prevzatie odmietol podpísať. Krajský súd je toho názoru, že personálny rozkaz bol žalobcovi takto účinne doručený, bez ohľadu na miesto, kde sa žalobca v tom čase nachádzal. Doručovanie sa uskutočnilo v ambulancii lekára, kde sa v tom čase žalobca nachádzal na ošetrení. Ošetrenie sa uskutočnilo z dôvodu bezprostredne predchádzajúceho pracovného úrazu z toho istého dňa a skutočnosť, že osoby, poverené doručením personálneho rozkazu sa toto pokúsili vykonať pri ošetrení žalobcu u lekára, pokladá žalobca za nevhodné, nedôstojné a najmä neprípustné. Nie je pravdou to, že by o tomto doručovaní bol spisovaný akýkoľvek záznam, ktorý by žalobca odmietol podpísať, a že by personálny rozkaz riadne prevzal. V odôvodnení napadnutého rozsudku je uvedené, že lekár, ktorý vykonával ošetrenie žalobcu do tohto záznamu o doručovaní personálneho rozkazu potvrdil, že žalobca je spôsobilý na právne úkony zo zdravotného hľadiska. Toto potvrdenie lekára nie je žiadnym spôsobom konkretizované, ale najmä všeobecnému lekárovi sa neprislúcha právne relevantne vyjadrovať k spôsobilosti osoby na právne úkony. V tomto potvrdení dokonca ani nie je uvedené, že žalobca užil naordinovaný liek proti bolesti, a že mu bolo nariadené ďalšie užívanie týchto liekov.

Poukazoval na to, že v odôvodnení napadnutého rozsudku je tiež uvedené, že žalobca v konaní nepredložil doklad, ktorý by dokazoval, že v čase doručovania predmetného rozhodnutia (personálneho rozkazu) bol lekárom uznaný za práceneschopného. Podľa názoru žalobcu je táto skutočnosť dostatočne známa správne orgánu, ktorý je žalovaný, ako aj orgány, ktorý vydal napadnutý personálny rozkaz, že ani títo nepokladali za potrebné túto skutočnosť napádať, resp. pochybovať o nej. Žalobca bol z dôvodu pracovného úrazu zo dňa 06. apríla 2010 práceneschopný nepretržite až do 31. marca 2011. Doklad o práceneschopnosti priložil k tomuto odvolaniu, absencia tohto dokladu však nemôže

v žiadnom prípade predstavovať tak vážnu skutočnosť, ktorá by mohla predstavovať relevantný dôvod na zamietnutie žaloby.

Podľa žalobcu v tejto súvislosti je však významnou a podstatnou skutočnosťou, že služobný pomer žalobcu nemohol právne relevantne skončiť dňa 30. júna 2010, teda v čase, keď tento bol pre pracovný úraz, pochádzajúci z výkonu služby profesionálneho vojaka, uznaný za práceneschopného.

V doplnenom odvolaní žalobca dňa 26. januára 2012 doručil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky fotokópiu písomnosti označenej ako skončenie služobného pomeru č. VSVaP-4-163/2010 zo dňa 12. júla 2010 a jeho prílohy (s poukazom na to, že mu bolo doručené až 16. júla 2010, pričom na poštu bolo podané dňa 14. júla 2010, teda žalobca nepredlžoval odopieraním prevzatia doručenie týchto listín) a fotokópiu výkazu doby trvania služobného pomeru datovaná na deň 30. júna 2010, ktorá však bola doručená navrhovateľovi až dňa 04. októbra 2010.

Na základe uvedených skutočností žalobca žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a prejednanie. Náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu na úvod poukázal na to, že žalobca v podanom odvolaní neuviedol, na základe akého právneho dôvodu podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie podal.

K tvrdeniu, že napadnuté rozhodnutie žalovaného nebolo vydané ku dňu skončenia služobného pomeru žalobcu uplynutím doby výsluhy rokov, t. j. 30. júna 2010, ale až 07. júla 2010, a že personálny rozkaz nebol právoplatný žalovaný uviedol, že uvedené sa nezakladá na pravde a napadnuté rozhodnutie druhostupňového orgánu bolo vydané 28. júna 2010, avšak doručené bolo 07. júla 2010.

K uvedenému poznamenal, že služobný pomer so žalobcom sa skončil na základe personálneho rozkazu riaditeľa Personálneho úradu č. 2281 z 01. apríla 2010, ktorý bol vydaný na základe zákona, pri dodržaní všetkých zákonom stanovených lehôt, ale nakoľko včas podané odvolanie nemá odkladný účinok, dátum vydania rozhodnutia druhostupňového správneho orgánu nemal na vykonateľnosť predmetného personálneho rozkazu žiaden vplyv.

Žalovaný k námietke nedodržania lehoty v správnom konaní uviedol, že personálny rozkaz riaditeľa Personálneho úradu č. 2281 z 01. apríla 2010 bol žalobcovi doručený 06. apríla 2010. Proti uvedenému personálnemu rozkazu podal žalobca odvolanie, ktoré bolo riaditeľovi Personálneho úradu doručené 22. apríla 2010. Riaditeľ Personálneho úradu podľa 57 ods. 1 správneho poriadku odvolaniu v rámci autoremedúry nevyhovel a odvolanie žalobcu podľa § 57 ods. 2 Správneho poriadku predložil odvolaciemu orgánu, ktorým je náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky. Dňa 25. mája 2010 bolo začaté konanie na druhom stupni, v rámci ktorého odvolací orgán napadnutý personálny rozkaz preskúmal z vecného i právneho hľadiska. Nakoľko riaditeľ Personálneho úradu odvolaniu žalobcu nevyhovel, zaslal mu upovedomenie z 20. mája 2010, v ktorom mu oznámil, že odvolanie predložil odvolaciemu orgánu. Odvolací správny orgán v danom prípade rozhodol v súlade s ustanoveniami správneho poriadku zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), a to v 60 dňovej lehote od doručenia odvolania riaditeľom Personálneho úradu. O tejto lehote nebol odvolací orgán s poukázaním na dikciu ustanovenia § 57 ods. 2 správneho poriadku povinný žalobcu informovať. K uvedenému žalovaná dodal, že prípadné porušenie týchto poriadkových lehôt nemá vplyv na zákonnosť daného rozhodnutia, pričom poukázal i na ustanovenie § 250i ods. 3 OSP.

Podľa žalovaného žalobca nepravdivo uvádza, že nie je pravdou, že by o doručovaní bol spísaný akýkoľvek záznam, ktorý by žalobca odmietol podpísať, a že by personálny rozkaz riadne prevzal. Priamy nadriadený 06. apríla 2010 upozornil žalobcu, že veliteľ vojenského útvaru mu v rámci denného hlásenia v dopoludňajších hodinách doručí predmetný personálny rozkaz, žalobca na túto skutočnosť nereagoval, svojvoľne opustil pracovisko za účelom návštevy lekára, a to napriek výzve, aby tak urobil až po dennom hlásení. Personálny rozkaz bol doručený žalobcovi na pracovisku lekára, jeho prevzatie však odmietol potvrdiť svojim podpisom, o čom bol i komisiou menovanou pre tento účel veliteľom vojenského útvaru vyhotovený záznam na „*Potvrdení o doručení rozhodnutia profesionálnemu vojakovi*“. Podľa vyjadrenia ošetrojúceho lekára MUDr. S. bol žalobca v čase doručovania rozhodnutia v zdravotníckom zariadení spôsobilý na právne úkony. Pri doručení napadnutého personálneho rozkazu boli dodržané metodické pokyny pre doručovanie písomností a rozhodnutí profesionálnym vojakom v rámci správneho konania č. p.: ŠbPEM-812-81/2006 z 22. augusta 2006 (ďalej len „metodické pokyny“). Na základe vyššie uvedeného tvrdí, že personálny rozkaz bol riadne doručený, a to v súlade s ustanoveniami Zákonníka práce, ako aj v súlade s Metodickými pokynmi.

Tvrdenie žalobcu, že mu nemohol skončiť služobný pomer 30. júna 2010, keď bol pre pracovný úraz, pochádzajúci z výkonu služby profesionálneho vojaka, uznaný za práceneschopného treba podľa žalovaného považovať za irelevantné vzhľadom na to, že zákaz z prepustenia v ochrannej dobe je explicitne upravený v § 76 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z. z., pričom žalobca bol prepustený podľa § 70 ods. 1 písm. j/ zákona č. 346/2005 Z. z., pretože mu uplynula doba výsluhy v hodnosti a nebol zaradený do programu udržiavania, teda je zrejmé, že ustanovenie o ochrannej dobe sa na neho nevzťahuje.

Na základe vyššie uvedeného žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4S/266/2010-95 z 10. júna 2011 ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal v medziach podaného odvolania napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Predmetom konania v danej veci bolo preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. ŠbPO-76-47/2010 zo dňa 28. júna 2010, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie - Personálny rozkaz č. 2281 zo dňa 01. apríla 2010, o prepustení žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa § 70 ods. 1 písm. j/ zákona č. 346/2005 Z. z. dňom 30. júna 2010 z dôvodu uplynutia žalobcovej doby výsluhy v hodnosti a nezaradenia do programového udržiavania.

Z obsahu administratívneho spisu mal najvyšší súd za preukázané, že žalobca bol Personálnym rozkazom Riaditeľa Personálneho úradu č. 2281 zo dňa 01. apríla 2010 podľa § 70 ods. 1 písm. j/ zákona č. 346/2005 Z. z. prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka, pretože mu skončil služobný pomer dňa 30. júna 2010. Dôvodom bola skutočnosť, že mu dňa 30. júna 2010 uplynula doba výsluhy v hodnosti, a že nebol zaradený do programu udržiavania.

Podľa § 81 zákona č. 346/2005 Z. z. na konanie vo veciach služobného pomeru profesionálneho vojaka sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní [zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“)], ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 21 ods. 3 písm. a/ ods. 4 zákona č. 346/2005 Z. z., dočasná štátna služba, ak tento zákon alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, trvá do uplynutia doby výsluhy v hodnosti. Dobou výsluhy v hodnosti je časový úsek, v ktorom profesionálny vojak môže zotrvať v dosiahnutej hodnosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 22 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 346/2005 Z. z. za program udržiavania sa na účely tohto zákona považuje ponechanie profesionálneho vojaka s jeho písomným súhlasom v dočasnej štátnej službe nad dobu výsluhy v dosiahnutej hodnosti s možnosťou opakovaného zaradenia do programu udržiavania, najdlhšie však do uplynutia maximálnej doby služby do programu udržiavania, môže služobný úrad rozhodnutím vedúceho služobného úradu zaradiť profesionálneho vojaka, ak:

- a) spĺňa požadované osobitné predpoklady na výkon funkcie a na hodnosť, zdravotnú spôsobilosť, psychickú spôsobilosť a fyzickú zdatnosť na výkon štátnej služby a ak je to v záujme služobného úradu,

- b) je nedostatok profesionálnych vojakov vo funkciách s príslušnou vojenskou odbornosťou a funkciu nemožno obsadiť na základe výsledkov konkurenčného výberu alebo
- c) dopĺňovanie ozbrojených síl nezodpovedá potrebám ozbrojených síl.

Podľa § 195 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z. z. účinného v čase dosiahnutia hodnosti nadrotmajster bola ustanovená doba výsluhy v tejto hodnosti v trvaní 11 rokov. Do tejto hodnosti bol žalobca povýšený dňom 01. júla 1999. Jeho výsluha v danej hodnosti uplynula dňom 30. júna 2010.

Skončiť služobný pomer profesionálneho vojaka prepustením v dočasnej štátnej službe obligatónym spôsobom možno z viacerých dôvodov. Jednu skupinu týchto dôvodov skončenia služobného pomeru profesionálneho vojaka tvorí objektívna právna skutočnosť – plynutie času, teda zákonom stanovenej doby. Z uvedeného dôvodu zákon stanovuje skončenie služobného pomeru profesionálneho vojaka vznikom objektívnych právnych skutočností - **uplynutím doby výsluhy v hodnosti**: skončenie služobného pomeru z tohto dôvodu je podmienená kumulatívnym splnením nasledujúcich podmienok:

- a) profesionálny vojak, ktorému uplynula doba výsluhy v hodnosti nebol vyselektovaný k povýšeniu do vyššej hodnosti,
- b) komisiou pre konkurenčný výber nebol zaradený do programu udržiavania.

Podľa § 70 ods. 1 písm. j/ zákona č. 346/2005 Z. z. služobný pomer profesionálneho vojaka sa skončí prepustením, ak mu uplynula dohodnutá doba výsluhy v hodnosti a nebol zaradený do programu udržiavania.

Podľa § 72 ods. 1 písm. b/ zákona č. 346/2005 Z. z. o prepustení profesionálneho vojaka zo služobného pomeru podľa § 70 ods. 1 písm. i/až 1/ vedúci služobného úradu rozhodne počas tretieho mesiaca pred splnením dôvodu na prepustenie zo služobného pomeru.

Podľa § 72 ods. 3 zákona č. 346/2005 Z. z. ak bolo rozhodnuté o prepustení profesionálneho vojaka zo služobného pomeru z dôvodu uvedeného v § 70 ods. 1 písm. a/ až c/, h/, i/ až 1/ a n/, služobný pomer sa skončí uplynutím lehoty na prepustenie.

Podľa § 72 ods. 4 zákona č. 346/2005 Z. z. lehota na prepustenie v trvaní dvoch kalendárnych mesiacov začína plynúť od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po dni doručenia rozhodnutia profesionálnemu vojakovi a skončí sa uplynutím posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca, ak sa vedúci služobného úradu a profesionálny vojak nedohodnú na skoršom termíne; skorší termín na prepustenie nemožno dohodnúť, ak sa služobný pomer skončí podľa § 70 ods. 1 písm. i/ až l/.

Podľa § 83 zákona č. 346/2005 Z. z. včas podané odvolanie nemá odkladný účinok okrem odvolania proti rozhodnutiu:

- a) o prepustení zo služobného pomeru podľa § 70 ods. 1 písm. a/ a h/,
- b) o uložení disciplinárneho opatrenia,
- c) o náhrade škody,
- d) prieskumnej komisie, ktorým bola určená zdravotná spôsobilosť profesionálneho vojaka,
- e) o obnove konania, ak sa napadnuté rozhodnutie nevykonalo,
- f) vydanému podľa § 82 ods. 1 písm. b/ a h/.

Podľa § 81 zákona č. 346/2005 Z. z. na konanie vo veciach služobného profesionálneho vojaka sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 52 ods. 2 správneho poriadku rozhodnutie je vykonateľné, ak sa proti nemu nemožno odvolať (podať rozklad) alebo ak odvolanie (rozklad) nemá odkladný účinok.

Z obsahu súdneho a administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) v zhode s krajským súdom, ako aj s vyjadrením žalovaného mal preukázané, že služobný pomer žalobcu sa skončil na základe personálneho rozkazu riaditeľa Personálneho úradu č. 2281 z 01. apríla 2010, ktorý bol vydaný na základe zákona, pri dodržaní všetkých zákonom stanovených lehôt. Napadnuté rozhodnutie druhostupňového orgánu bolo vydané 28. júna 2010, nakoľko včas podané odvolanie nemá odkladný účinok, dátum vydania rozhodnutia druhostupňového správneho orgánu nemal na vykonateľnosť predmetného personálneho rozkazu žiaden vplyv.

Podľa § 49 ods. 2 správneho poriadku v ostatných prípadoch, ak osobitný zákon neustanovuje inak, je správny orgán povinný rozhodnúť vo veci do 30 dní od začatia konania, vo zvlášť zložitých prípadoch rozhodne najneskôr do 60 dní, ak nemožno vzhľadom na povahu veci rozhodnúť ani v tejto lehote, môže ju primerane predĺžiť odvolací orgán (orgán príslušný rozhodnúť o rozklade). Ak správny orgán nemôže rozhodnúť do 30, prípadne do 60 dní, je povinný o tom účastníka konania s uvedením dôvodov upovedomiť.

Podľa § 57 ods. 2 správneho poriadku, ak nerozhodne správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, o odvolaní, predloží ho spolu s výsledkami doplneného konania a so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu najneskôr do 30 dní odo dňa, keď mu odvolanie došlo a upovedomí o tom účastníka konania.

Podľa § 250i ods. 3 OSP pri preskúmvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd sa nestotožnil ani z druhou námietkou žalobcu, že pri vydaní napadnutého rozhodnutia nebola dodržaná lehota v správnom konaní, nakoľko z administratívneho spisu je zrejmé, že riaditeľ Personálneho úradu odvolaniu žalobcu nevyhovел, a zaslal mu upovedomenie z 20. mája 2010, v ktorom mu oznámil, že odvolanie predložil odvolaciemu orgánu. Odvolací správny orgán v danom prípade rozhodol v súlade s ustanoveniami správneho poriadku, a to v 60 dňovej lehote od doručenia odvolania riaditeľom Personálneho úradu.

Pokiaľ ide o lehoty stanovené v § 57 ods. 2 správneho poriadku najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že tieto lehoty sú svojím charakterom lehotami inštruktívnymi, ktoré sú síce pre správny orgán záväzné, avšak ich nedodržanie neovplyvňuje zákonnosť administratívnych rozhodnutí; nedodržanie týchto lehôt môže byť dôvodom na podanie návrhu podľa § 250t OSP, prípadne môže mať za následok aj vyvodzovanie zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Podľa § 191 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z. z. na právne vzťahy profesionálnych vojakov pri vykonávaní štátnej služby sa primerane použijú ustanovenia § 1 ods. 4, § 15 až 18, § 20, § 36 ods. 2, § 37 a **38**, § 39 ods. 1, § 40 ods. 1, 2, 5 až 7, § 49 ods. 4, § 75 ods. 3, § 79 ods. 2 § 85 ods. 2, 3 a 5, § 86 ods. 2 a 3, § 90 ods. 1, 7 až 9 a 11, § 91 ods. 1, 3 až 6, § 92 a 93, § 94 ods. 1, § 99, § 104, § 106 ods. 2, § 117, § 118, § 122 ods. 4, § 129 až 131, § 136 ods. 1, § 137 ods. 1, 4 a 5 písm. a/, b/, i/, j/ a l/, § 138, § 141 ods. 1, ods. 2 písm. a/ až h/ a ods. 3, § 144 ods. 1 a 2, § 146 ods. 1, 2 a 4, § 147, 148, 150, 160, 161, § 166 až 170, § 178 až 180, § 181 ods. 1 a 2, § 182 až 189, § 192 až 194, § 195 ods. 2 a 6, § 196, 197, § 198 ods. 1 písm. d/, § 217 až 219, § 220 ods. 1 a 2, § 221 a 222 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce v znení neskorších predpisov.

Podľa § 38 ods. 1 Zákonníka práce písomnosti zamestnávateľa týkajúce sa vzniku, zmeny a skončenia pracovného pomeru alebo vzniku, zmeny a zániku povinností zamestnanca vyplývajúcich z pracovnej zmluvy musia byť doručené zamestnancovi do vlastných rúk. To platí rovnako o písomnostiach týkajúcich sa vzniku, zmien a zániku práv a povinností vyplývajúcich z dohody o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru. **Písomnosti doručuje zamestnávateľ zamestnancovi na pracovisku, v jeho byte alebo kdekoľvek bude zastihnutý.** Ak to nie je možné, možno písomnosť doručiť poštou ako doporučenú zásielku

Povinnosť zamestnávateľa alebo zamestnanca doručiť písomnosť sa splní, len čo zamestnanec alebo zamestnávateľ písomnosť prevezme alebo len čo ju pošta vrátila zamestnávateľovi alebo zamestnancovi ako nedoručiteľnú, alebo ak doručenie písomnosti bolo zmarené konaním alebo opomenutím zamestnanca alebo zamestnávateľa. Účinky doručenia nastanú ani vtedy, ak zamestnanec alebo zamestnávateľ prijatie písomnosti odmietne (§ 38 ods. 4 Zákonníka práce).

Najvyšší súd k žalobcovej námietke, že nie je pravdou, že by o doručovaní bol spísaný akýkoľvek záznam, ktorý by žalobca odmietol podpísať, a že by personálny rozkaz riadne prevzal uvádza, že uvedený záznam sa nachádza v administratívnom spise a tento správne vyhodnotil aj krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Uvedenú námietku preto najvyšší súd považuje za irelevantnú, a to vzhľadom na skutočnosť, že personálny rozkaz

bol žalobcovi riadne, v súlade s príslušným ustanovením Zákonníka práce, doručený.

Podľa § 76 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z. o prepustení profesionálneho vojaka v dočasnej štátnej službe nemožno rozhodnúť v dobe:

- a/ keď je profesionálny vojak uznaný za dočasne neschopného vykonávať štátnu službu pre chorobu alebo pre úraz, ak si túto neschopnosť nespôsobil úmyselne alebo v dôsledku požitia alkoholu alebo inej omamnej alebo psychotropnej látky, a v dobe od podania návrhu na ústavné ošetrovanie alebo od nástupu na kúpeľnú liečbu poskytnutú v dobe dočasnej neschopnosti vykonávať štátnu službu pre chorobu alebo pre úraz až do jej skončenia,
- b/ keď je profesionálna vojačka tehotná alebo na materskej dovolenke alebo keď sa profesionálny vojak stará o dieťa mladšie ako tri roky.

Najvyšší súd považuje za právne irelevantnú i poslednú námietku žalobcu, že jeho služobný pomer jeho nemohol právne relevantne skončiť 30. júna 2010, keď bol pre pracovný úraz, pochádzajúci z výkonu služby profesionálneho vojaka, uznaný za práceneschopného.

K tejto námietke treba uviesť, že žalobca bol zo služobného pomeru prepustený podľa § 70 ods. 1 písm. j/ zákona č. 346/2005 Z. z., pretože mu uplynula doba výsluhy v hodnosti a nebol zaradený do programu udržiavania, teda je zrejmé, že ustanovenie o ochrannnej dobe sa na žalobcu nevzťahuje.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok podľa § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 219 ods. 1 OSP potvrdil, pričom sa v zásade stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, (§ 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) viazaný tiež dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

O trovách konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca v konaní nebol úspešný a žalovaný zo zákona nemá na ich náhradu nárok.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov

3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

P o u č e n i e : P r o t i t o m u t o r o z s u d k u n i e j e p r í p u s t n ý o p r a v n ý p r o s t r i e d o k .

V Bratislave 23. februára 2012

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Petra Slezáková